

IN MEMORIAM

Germà Colon

(Castelló de la Plana, 1928 – Barcelona, 2020)

Seguntes informa M. Teresa Cabré, Presidenta d’a *Secció Filològica* d’o *Institut d’Estudis Catalans*, en o maitino d’o día 22 de marzo de 2020 fenezió ro lingüista Germà Colón, que yera enclutato en casa suya, en cuarentena, pero no podió superar a infezió d’o coronavirus.

Germà Colon Domènech yera naxito en Castelló de la Plana en 1928. Estudió Filolochía Romanica en Barcelona, Lovaina e Zurich. Dimpués de dotorar-se en Madrid en 1952, s’afincó en Suiza, estando dende 1954 dica 1964 colaborador e redautor d’o *Französisches Etymologisches Wörterbuch* de Walter von Wartburg. Profesor d’a Unibersidá de Basilea (Suiza) dende 1963, pasa a estar catedrático de Filolochía Romanica en 1967 e ye nombrato direutor d’o Seminario Romanico. En ixa unibersidá treballa dica ra suya chubilazió en 1997.

Yera miembro d’a Sezió Filolochica d’o Institut d’Estudis Catalans. S’eba adedicato más que más á ra lingüística romanica e a filolochía catalana: os suyos treballos se zentran en especial en dialeutolochía, istoria d’a luenga, etimolochía e lexicografía. Eba publicato una trentena de libros, cuasi treszientos articlos e más d’una cuarentena de reseñas. Entre as suyas obras se pueden menzionar: *La llengua catalana en els seus textos* (1978), *Problemas de la llengua a València i als seus voltants* (1987), *Panorama de la lexicografia catalana* (1986, chunto con A. J. Soberanas). Tamién cal menzionar edizions de textos meyevals e d’obras lexicograficas. Editó ros *Furs de València* en 9 tomos (Barcelona, “Els nostres Clàssics”, 1970-2002, con a colaboració d’Arcadi García) e o *Llibre del Consolat del Mar* (1980-1987). En os zaguers tiempos treballaba con a suya muller, María Pilar Perea, tamién romanista, en un gran proyeto clamato “Estratigrafía dialeutal”, basato en a elaborazió e superposizió de mapas dialeutals en napas diacronicas, achuntando asinas a bisió temporal á ra espazial.

Muitos d’os suyos articlos publicatos en rebistas espezializatas u en tomos d’omenache se replegon dimpués en libros, en belunos d’os cuals tien un puesto importán o estudio de l’aragonés. Asinas, en *El léxico catalán en la Romania* (Madrid, Gredos, 1976), que replega un conchunto d’estudios contrastibos d’o lesico d’o catalán con o d’atras luengas, o cabo que de traza más dreita trata de l’aragonés ye o que se tetula “El aragonés y el catalán”, pp. 85-94, en que fa una acomparanza d’o lesico en as dos luengas, pero bi ha muitas menzións á l’aragonés en diferens cabos d’o libro.

Por atro costato, en *El español y el catalán, juntos y en contraste* (Barcelona, Ariel, 1989) trobamos o cabo “El aragonés cancelleresco: sociología de un idioma”, pp. 237-270, un

Germà COLON DOMÈNECH (1928 - 2020) sobre os años 80 d'o s. XX.

treballo pro acobaltable sobre l'aragonés meyebal, pero tamién en iste libro bi ha atras muitas referenzias á l'aragonés que se pueden beyer en diferens puestos.

En dos tomos d'omenache publicatos en Aragón por asoziacions aragonesas se troban colaborazions de Germà Colón. O primero ye *Batec a batec. Miscel·lània de treballs oferts en honor de Josep Galan i Castany* (a cura d'Hèctor Moret; Calaceit, Institut d'Estudis del Baix Cinca / Associació Cultural del Matarranya, 2006; con a colaborazió de diferens entidaz, entre atras o Instituto de Estudios Altoaragoneses e o Consello d'a Fabla Aragonesa): aquí se publica o treballo de G. Colón "Aragonès antic *ruenna*, català antic *rojna*" (pp. 175-178).

O segundo ye *Llengües i fets, actituds i franges. Miscel·lània de treballs etnològics, filològics i lingüístics oferts a Artur Quintana i Font* (edició a cura de Hèctor Moret, Calaceit, Institut d'Estudis del Baix Cinca / Associació Cultural del Matarranya, 2008; con a colaborazió de diferens entidaz, entre atras o Instituto de Estudios Altoaragoneses e o Consello d'a Fabla Aragonesa). [Se puede beyer rezensión d'iste tomo, feita por Mª Ángeles Ciprés, en *Luenga & fablas*, 15-16, 2011-2012, pp. 190-192]. Pus bien, en iste tomo se publica o treballo de G. Colón "Sobre *casalici*", pp. 69-74.

Se beigan istas notas solo que como una chiqueta muestra d'o quefer amplismo de qui yera considerato un gran romanista e uno d'os millors conoxedors d'a lexicografía catalana e d'o lesico catalán en as suyas relazions con o d'atras luengas romanicas. Escanse en paz.

Francho NAGORE LAÍN
(Universidad de Zaragoza)